

Отъ нѣколко дни насамъ въ Софія са даватъ театралны прѣдставленія отъ една чета нѣмскы актеры. Они представляватъ доста любопытны нѣща, до колко позволяватъ средства-та и удобство-то на мѣсто-то. При прѣдставленія-та са събира доста народъ отъ българе, турцы, гръцы и евреи. Паши-тѣ, бегове-тѣ и попървы-тѣ човѣцы посѣщаватъ тыя прѣдставленія, кои са даватъ съ начинъ благоприсоеенъ, и минуватъ длъгы-тѣ вечеры съ удоволствие и полза, защо са запознаватъ съ оныя невинны и полезны удовольствія, за кои питомны-тѣ народы полагатъ толкова грыжж и разносѣтъ толкова пары. Смѣшно и прѣсмѣшно е да слуша човѣкъ нѣкои простацы, а съ нихъ заедно и нѣкои бабичкы, какъ разсѣждаватъ върху това нѣщо: Они казвали, че было тежкѣ грѣхъ да ходи човѣкъ у театръ-тъ, защото, казватъ они, то было дяволска работа, нечиста сила. Актеры-тѣ были антихристы; актрисы-тѣ были — самовилы...

Търговцы-тѣ се са оплакватъ, че земане—даване-то отывало слабо.

Прощавайте до вторъ пѣтъ.

Единъ граховчанинъ [Сава Филаретовъ].

(Арх. отд. на Соф. Н. библиотека п. 85, № 7371).

17. Отецъ Неофитъ Рилски става игуменъ на Рилския манастиръ

Какъ се посрѣща изборѣтъ на Неофита въ Софія.

[На гърба]

Уредничеству Дунавскаго Лебела у Београду.

Софія, 1860, декемвр. 4.

Най пріятно извѣстіе, кое можѣ да Ви кажѣ днесъ отъ тука, е това: Достопочтенный-тъ несторъ на ново-българска-та книжнина, іером. от. Неофитъ, са е векъ опрѣдѣлилъ игуменъ, начальникъ на Рилскый манастиръ, тая българска лавра, завѣтна святыня, къмъ коя са стреми всѣкоя българска душа, за да излѣе тамъ свои-тѣ чувства прѣдъ Бога, при ходатайство-то на нашъ-тъ народенъ патронъ св. Іоаннъ Рылскый да получи духовно утѣшеніе и силж нравственнж за животъ богоугоденъ.

Избраніе-то на тоя достоинъ игуменъ обрадва сичкы тждѣва и свѣтскы, и духовны лица. Увѣрены сме, че и сичкы българскый народъ съ голѣма радость ще чуе за това назначеніе.

Отъ примѣрно-то поведеніе на тоя мжжъ, отъ негова-та опытность, негова начитанность, негова плодотворна дѣятельность, здравы мысли и разумно направленіе много и много добро може да очекува нашъ народъ относительно за образованіе-то на наше-то духовенство, кое-то има такова силно вліяніе на нравственный-тъ животъ на нашъ народъ.

На добъръ часъ, достопочтенный о. Неофитъ!

[С. Филаретовъ]

(Арх. отд. на Соф. Н. библи. п. 85, № 7384).